

El misteri de l'experiment dels Massagrans i els mons màgics

Part 1

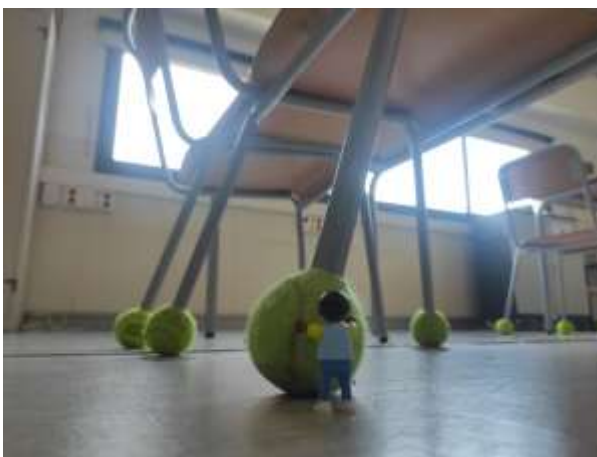
Expliquen que fa molt de temps, uns nens de l'escola Marta Mata de la classe dels Massagrans, estaven fent experiments de ciències amb el seu mestre. Cada grup feia diferents experiments, alguns fins i tot amb productes perillosos.

El mestre, que es deia Santi, va sortir un moment a buscar unes fotocòpies a consergeria. Aleshores, en Ramon, que era molt trapella (però era una meravella llençant les pilotes a la cistella) va tenir la idea d'agafar un dels productes perillosos i posar-lo al seu experiment, i de cop i volta hi va haver una explosió i va quedar tot blanc i ningú sabia que estava passant...

Quan va marxar tot aquell fum blanc tothom va veure que s'havien fet petits i les taules i les cadires eren enormes.

Un nen va baixar de la cadira i va veure un llibre molt estrany i vell a un racó de l'aula. El llibre estava ple de pols i es titulava "LLIBRE D'EXPERIMENTS I POCIONS MÀGIQUES".

Tots van anar a veure el llibre, i el van obrir, i la Berta en va llegir una pàgina en veu alta i el llibre va xuclar a tots els Massagrans.

Part 2

De sobte, una veu llunyana els va dir:

- Hola Massagrans, acabeu d'entrar dins del LLIBRE D'EXPERIMENTS I POCIONS MÀGIQUES, i això vol dir que us heu fet petits. Si voleu tornar a ser grans i tornar a l'escola necessitareu tres ingredients màgics, que trobareu en cada un dels regnes que ara descobrireu.

Els tres ingredients que haureu d'aconseguir són: la pols de fada, una fulla tropical i el plàstic del futur.

Per arribar a cada regne necessitareu uns objectes màgics que teniu davant vostre, i aquests objectes són: una estrella màgica, un telèfon mòbil i un cercle màgic. Hi haureu de pujar a sobre i esperar el seu efecte.”

Aleshores els nens, sorpresos pel que acabaven de sentir, es van dividir en 3 grups i cadascun va pujar a sobre d'un dels objectes màgics.

El grup que va pujar a sobre l'estrella, de cop es va teletransportar a un món tropical. Quan van veure el seu entorn tots es van quedar al·lucinats, només es veien arbres gegants, molta sorra i tot estava desèrtic.

- On som? - van preguntar l'Adrià i la Júlia.
- Sou al món tropical - va dir un follet que sortia d'un palau enorme de sorra. - Que voleu? D'on veniu? - va acabar de dir el follet.
- Volem aconseguir una fulla tropical per tornar a fer-nos grans - van dir tots a la vegada.
- Per poder aconseguir la fulla tropical haureu de travessar el palau de sorra i allà trobareu un geni - va dir el follet.
- Moltes gràcies - Van dir tots a la vegada mentre es dirigien cap al palau.

Finalment van travessar el palau de sorra i es van trobar amb el geni.

- Hola Massagrans, ja se que veniu a buscar una fulla tropical, per tornar-vos a fer grans - va dir el geni. - Per saber on és la fulla haureu de resoldre tres enigmes, si els resoleu tots, us diré on és, però si no els resoleu, no us diré on és i l'haureu de buscar pel vostre compte. Voleu començar?
- Si, volem començar - Van dir tots a l'hora.
- El primer enigma és aquest: *"Si dius el meu nom desaparec, qui sóc?"*

Tot el grup estava molt callat, fins que el Pau va dir...

- La resposta és el silenci!!!
- Si, molt bé!. El segon enigma és: *"Fa viure i no es aliment i quan xiula no té boca, està fred o està calent i no el pot veure qui el toca..."* - va dir el geni.

Ningú sabia la resposta i es van començar a posar nerviosos, fins que de cop va bufar el vent.

- És el vent!!! - va dir la Núria.
- Molt bé! - va exclamar el geni-. El tercer i últim enigma és aquest: *"davant s'escurça i de darrera s'allarga"*. Què és?
- Aquest enigma me'l sé... És el camí! - va dir el Marc.

- Molt bé! Heu respost correctament tots els enigmes, la fulla tropical està dalt d'aquell arbre - va dir el geni mentre l'assenyalava.
- Qui té por a les altures? - Va preguntar el geni.
- Jo - va dir el Marc amb timidesa.
- Doncs Marc vull que escalis aquest arbre - va exclamar el geni molt convençut.
- No puc pujar aquest arbre, tinc molta por - va dir el Marc que ja tremolava.

Tota la classe el va convencer perquè pugés a aquell arbre. Quan el Marc es va decidir va començar a escalar l'arbre. Va arribar a dalt de tot i les cames li tremolaven, però estava molt content perquè ja tenia la fulla tropical, i havia perdut la por a les altures. També es va trobar un camaleó que observava.

Quan el Marc va baixar de l'arbre amb la fulla tropical a la mà, tots se'n van alegrar moltíssim.

- Mireu aquest camaleó! M'ha seguit desde que he pujat a l'arbre, diu que vol venir amb nosaltres, pot ser el nostre animal de la classe, quin nom li posem? -va preguntar el Marc assenyalant al camaleó.
- Es pot dir Caneló - van dir tots a l'hora!

Finalment van anar cap a l'estrella màgica i van tornar-hi a pujar a sobre. Aleshores van tornar a aparèixer al costat dels altres elements transportadors màgics, però no hi havia ningú més. Tenien ja la fulla tropical i la seva mascota, en Caneló.

Part 3

Un altre grup de nens que havia pujat dins el cercle teletransportador es van trobar de cop en un món de fades.

- On som? - va preguntar la Joana.
- Ens ho acaven de dir Joana, som a un món de fades! - va dir en Pere.

Després de caminar una mica per allà, van trobar un grup de fades.

- Mireu, son humans! - va dir una fada que es deia Winki.
- Calla, no els espantis! - va dir una altra fada en veu baixa.
- Hola - va dir la Maria.
- Hola - va respondre la Winki-. Què feu aquí?
- Necessitem pols de fada per tornar a fer-nos grans i poder retornar a la nostra escola, al Marta Mata!
- Grans? Si ja teniu una altura mitjana! -va dir la Anastasia.
- Clar, una altura mitjana per les fades - va murmurar el Pep-. Ens doneu una mica de pols de fada?

- No! -va dir la Tinky-. Perdoneu-me, però és que... la nostra reina fada està malalta!
- I què? -va dir l'Oriol.
- Que la pols de fada la fabrica ella -va respondre la Tinky.
- Doncs anem a curar-la -va dir l'Oriol.

Van caminar una llarga estona, i quan van arribar al castell, que era enorme, van pujar fins on hi havia la fada reina.

- Mare meva, quantes escales! -va dir en Pep esbufegant.

Allà hi havia la reina fada en un llit, i era més gran que les altres fades.

- Venim a ajudar-te amb la teva malaltia -va dir la Maria.
- Malalta? Jo no estic malalta, només passa que el meu regne és molt avorrit -va dir la reina fada. I si no sóc feliç no puc fer pols de fada.
- Si nosaltres et fem feliç ens donaras la pols que necessitem? -va preguntar en Pep.
- D'acord... -va dir la reina fada.

Els nens es van posar a pensar, van començar a fer graciets, van intentar de tot, fent tonteries, acudits, bromes.... de tot. Però no hi havia manera.

Al final l'Oriol va treure un tros de xocolata de la butxaca i...

- Què és això? Dóna-m'ho! -va cridar la reina fada.

L'Oriol li va donar la xocolata a la reina fada, que es va sentir feliç com un anís, i de seguida va poder tornar a fabricar molta pols de fada, i els en va donar.

Quan tornaven, el grup van demanar a en Paco el mapa que havia dibuixat per poder trobar el cercle i tornar a l'escola, però era tan despistat que l'havia perdut. I aleshores no sabien com tornar. va aparèixer una mona molt divertida, que va dir que sabia on era el cercle i que els podia guiar fins allà.

A la mona li van posar de nom d'Antònia perquè feia olor de colònia.

Quan van trobar el cercle, tots van posar-se a dins, el van activar i els va portar a tots, a la mona i la pols de fada cap al "Llibre d'experiments i pocions màgiques".

Allà es van trobar amb el grup que havia anat al mon tropical i van explicar-se les aventures i estaven molt contents perquè ja tenien dos elements màgics.

Part 4

L'últim grup de nens, havien pujat sobre el telèfon mòbil i els va portar a un món de plàstic, de l'any 2050.

En aquest món hi havia unes muntanyes de plàstic tan grans com gegants, unes casetes molt petites fetes de plàstic i sempre hi feia calor. Van caminar i de sobte van veure una persona molt alta.

- Mireu bé, no es una persona, es un robot molt gran! -va dir la Daniela.
- Hola! Sóc el robot DENAMEB i em dic així perquè "DE" significa deixalleria, "NA" natura, "ME" medi ambient i "B" brossa -va dir el robot apropant-se als nens.

- Encantat de coneixe't Denameb! Però hem de sortir de aquí! Saps com? Una veu ens va dir que hem d'agafar un tros de plàstic especial, tu saps com el podem trobar? -va dir l'Alexander.
- Esteu de sort! Ahir vaig trobar un tros de plàstic molt diferent als que trobo normalment -va dir el robot.
- On el podem trobar? -van dir tots els nois.

En Denameb va assenyalar tota la brossa que hi havia al costat de la seva caseta i va dir:

- Heu d'ajudar-me a recollir tota la brossa que hi ha.

Tots els nens van acceptar-ho i estaven preparats per fer-ho.

- Heu de fer muntanyes amb la brossa, i jo després l'eliminaré -va dir en Denameb.

Tots van començar a recollir. Quan van acabar, el robot va anar a la seva caseta i va agafar el tros de plàstic especial.

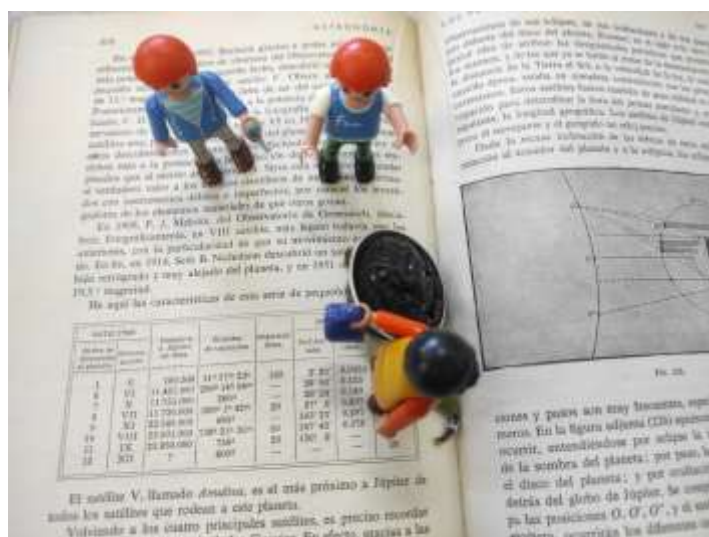
- Gràcies per ajudar-me a recollir tota la brossa, aquí teniu el tros de plàstic! -va dir el robot.
- De res -van dir tots.
- Denameb, vols venir amb nosaltres al nostre món? -va dir en Leo.
- SIII!, tinc moltes ganes de veure el que feu els humans i ajudar-vos a reciclar perquè al vostre món no sigui així al 2050 -va dir en Denameb.

Els nens van tornar al mòbil transportador i van pujar-hi a sobre. Van tornar al llibre d'experiments i pocions màgiques, i es van posar molt contents perquè van trobar als altres grups que havien anat al mon tropical i al mon de fades.

Part 5

Al trobar-se tots junts altra vegada, es van explicar les aventures viscudes i es van presentar les mascotes (el camaleó Caneló i la mona Antònia), i també el robot Denameb. Estaven molt contents perquè tots els grups havien aconseguit els ingredients necessaris per tornar a l'escola!

Aleshores van sentir la veu del llibre:

- “Teniu 1 minut per ajuntar els 3 ingredients en el següent ordre: a sota poseu la fulla, a sobre el plàstic i després tireu la pols de fada per sobre. Si no ho feu així no podreu sortir del llibre ni tornar a l'escola!”
- Vinga, hem de fer-ho molt ràpid! -va dir el Leo.
- Només tenim un minut -va dir en Ramon.

I ho van aconseguir en 54 segons. Els va anar pels pèls.

- *“Ho heu aconseguit, fins mai més!”* -va dir la veu del llibre.

Al cap de 2 segons van sortir del llibre i ja tornaven a ser grans, i tornaven a ser a la classe a l'Escola Marta Mata fent els experiments.

Van mirar l'hora del rellotge de la classe i només havia passat un minut.

- Ja som grans! -va dir la Maria.

Lavors va arribar el mestre Santi...

- I aquests animals? -va preguntar el mestre Santi, al·lucinant- I aquest robot, què fa aquí?
- Seran els nostres animals de classe -va dir en Paco,
- I d'on han sortit? -va dir el mestre Santi.

Els alumnes es van mirar, van riure i no van respondre.

- Mmmm.... Val -va dir el mestre Santi- ara cal que tots escriviu l'explicació de l'experiment a la llibreta.

Els Massagrans no sabien què fer perquè si explicaven les seves aventures ningú els creuria, i al final van decidir explicar només la part de l'experiment.

I així va ser com la classe dels Massagrans de l'Escola Marta Mata es van anar fent famosa, ja que sempre tenien el robot Denameb, que netejava tota l'escola, un camaleó que es deia Caneló i que els cuidava i la mona Antònia que els tenia ben distrets i entretinguts. I ningú mai va saber d'on havien sortit ni les aventures que havien viscut aquell curs els Massagrans.

